

იმისთანა წმინდა საძმომი, ტდგდინც ბქქდუდინ სინფყვას, ფყუილებით და ჭდბდით ბუდთის გაფანა ყულა უჯადინსდბაგი უსამაგლყსია.

დაარსებულია 1918 წელს.
შაბათი, 25 აგვისტო, 2007 წელი.
№ 165 (5766)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

მომთაბარე ერი და მოგზაური შადრევნები

2

ჩარხი ნუთისოფლისა

ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა დაპირებებით მოალორეს და პირში ჩალაგამოვლავული დატოვას.

2-4

ბანდუქიძე, ჩინელებთან ერთად, პერს უგუაქები დაითვალა

7

დროის მსხვერპლი

შვილს გადაყოლილი...

სანდრო გირგვლიანის დედა — ირინა ენუქიძე გარდაიცვალა

აი, ვინ გადაჰყვა შვილს — ერთადერთს ულისდგამს... ო, როგორ დაჰკანკალავდა იგი, თავის მოსიყვარულე მეუღლესთან გაურამ გირგვლიანთან ერთად პატარა სანდროს (ასე ვეძახდით სანდროს პაპაშის — ჯიფორ ენუქიძის კოლეგები, როგორ ხარობდა მისი კარგი ყვანვილკაცობით, მისი სწავლა-განათლებით...

სანდრომაც გაუზარტლა, „გაერთიანებულ ქართულ განკვი“ გუზა-ოჯდა, დიდი ავტორიტეტი ჰქონდა მოქოვავული ახალგაზრდა კაცს, უკეთეს მოგავალსაც უწინასწარგეფელებდნენ, რომ არა შარზან-დეული 27 იანვრის საბუდისწერო საღამო „შარდენ-ზარში“. ამ შემთხვევისა და მისი ტრაგიკული დასასრულის — სანდრო გირგვლიანის შეგზარავი მკვლელოვის შესახებ — უკვე არა მარტო საქართველოში იცინან. უბედური ირინა — ერთადერთი ვაჰკაცის დედა კუვეფხვივით აიკაგრა, თითქმის მთელი საქართველო აიყოლია, უსამართლო ქვეყანაში საგართლისთვის იბრძოლა, იოგა, მისი ემოცია და შემართება ათას გაუბედურებულ დედას ეყოფოდა...

ალბრ განვებრძოვ, ქვეყანამ იცის სანდრო გირგვლიანის არაადამიანური მკვლელოვის და უსამართლო საგართლის ისტორია...

დაილულა დედა, ამდენი დაგროვილი სევდა-ნაღველი, ემოცია უკურნებელ ავადმყოფობად გადააქცა და უკვე საგი თვია რესპუბლიკური საავადმყოფოს რაინობციაში უგონოდ იწვა შვილგკვადარი... ანდა, რა ფასი ჰქონდა მის სიცოცხლეს...

და იგი უკვე თავის სანდროსთანაა... შვილს გადაყოლილი... რამდენი მზაკვრისა და არამზადის გული გაახსარა, ჩვენო მკირფასო ირინა... მაგრამ შეუძლებელია საგართალზე პური არ ჭამოს, ყველას თავისი არ მიეზლოს... ორი ოჯახის განადგურება არავის შერჩება და, იმედია, რომ შენი უბედური შვილის საქმე შენთან ერთად, არ მოკვდება!

დგერთა ნათელში გაყოფოს, ჩვენო დანიკო!

ვილენ მარდალაიშვილი

● კინდისკვრით ყრბინ ბარათ რედაქცი-
ებს, ტელეკომუნიკაციებს, შერეულბუნებრივ
კავშირებს, სხვადასხვა პროფილის სა-
ვაჭროებს, დაბრუნებულ ინტელიგენ-
ციას, აფხაზეთიდან დევნილებს...

⊙ ახლა ვინი ჯერია?

მომთაბარე ერი და მოგზაური შადრევნები

მოკლედ, ძველანაგა ფაქტი აიღ-
ვა და პირდაპირ ვთქვით, მისთვის
მოსალოდნელია მარტოპატი, მისთვის
დასჯის და მისთვის დასჯის...
ერთი მართალი ფიქრი გვა-
სოვს: ხალხი ჯერჯერობდა
დადის სიბრტყლის თუ თავი-
სუფლებების საკვანძოდ,
ოღონდ ერთი წყება რომ ადგა
მიუხედავად დროის ფრიადობის,
მორა დაღობა მიუხედავად, ერთი
რომ მთავს შესაფერისა, მი-
ორა ბარად ეშვება...

სოლომონის კუნძულებზე
ვცხოვროვ რაწოდით.
ეს სოლომონის კუნძულები სა-
იდან გამომდინარე, ალბათ, მათ-
ხდის რომ სოლომონი ერთი, იმის
ეხით-მითი, გულწრფელად გა-
ვირცხა.

არა, კაცო, რის მათხად, უბრა-
ლოდ, გამომართლა, იქაური ქა-
ლი მოვიყვანე ინტერნეტის საშუ-
ალებით.

ბაღი არ გინდა? მათხად დასა-
ჩინი 1499999-ს რომ არ უმართ-
ლებს!
მაგრამ განა მხოლოდ ადამი-
ანები, გინდა იცოვინა კომანდო-
რის უფლებით ერთ ადგილზე
ათაღან-გაბაღან მოგინადრე
ორგანიზაციები, სანარკოები...
კინდისკვრით ყრბინ ბარათ რე-
დაქციებს, ტელეკომუნიკაციებს, შერე-
ულბუნებრივ კავშირებს, სხვა-
დასხვა პროფილის სავაჭროებს,
დაბრუნებულ ინტელიგენციას,
აფხაზეთიდან დევნილებს...

სწორედ გუშინ შევიტყვი, სა-
ყოფაცხოვრებო მოსახლეობის
კომპინატი „ვირეზუს“, ვერ რომ
ყოფილ კოლმეურნეობის მო-
დაზნა არსებული ცენტრიდან
გამოსახლდეს, სხვა უბანში ახა-
ლაშენებული ბინაც დაუშვრიან,
პროექტის დარღვევით არის აშე-
ნებული.

ძველანაგა გოგონებგოგონა უფ-
ლებითად გზას გაკრულ გოგო-
ბა განაპს ვაპავს.

ადგილობრივებზე გოგო არ
უნანს. საკუთარ ბინებში შეკითხ-
ვით მოსახლეობა ყოველ დაკაკუ-
ნებაზე შიშით კანკალებს, ეხანდ,
ალბათ უფლებადი ხომ არ მოვი-
და ჩვენს გამოსახურად!

გვახსოვს, პირველად მიფე-
ხინდანი, დიდი დავით მიუთხა
აღმაშენებელი გადაბარებანს
თელინის ცენტრიდან დიდი
შემოსავლებთან და გალანა ან-
ული თითითააგამეთხიანს გვა-
რიგადაც, სამშობლოს გაუფრ-
თილილით, ერთმანეთს და და-
ჭამთ, ეს ძველანა თქვენს შიშ-
ბაც საბარათებო უნდა იყოფო, ახლა
ქალაქში შემოგვავალი მან-
ქანების მძღოლებს აფრთხილებს,
ქუჩებსა და გზაჯვარედინებზე
ვიდმოთვლიან დაყინებული და,
ღმერთი არ გაბინდებით, მოძრა-
ობის წესები არ დაარღვიოთ.

ერთი სიტყვით, თუ აქამდე
მხატვრულ-მსთქმითურ-ისტო-
რიული ღირებულება ჰქონდა,
დღეს პრაქტიკული დანიშნულ-
ბა აქვს — რაღაც გაქვავებული
პატრულის მსგავსი.

ახლა კი, როგორც ასევე გუშინ
გაგადავ, სულაც დედა-მადრ-
ეანი, შადრევანთა შორის უპირ-
ველესი, შადრევანი-ეპოქა, რო-
მილსაც თურქი (ასე გვაგაგაგა-
დენდა) არა მარტო პოსტსაგო-
ბის სივრცეში, არამედ მთელ ალ-
მოსავლეთ და დასავლეთ ევრო-
პაში (და, გმონი, იმის იქითაც გა-

დალი არ ჰყავს, მოინაცვლებს
ადგილს გვირთა მოვლიდან —
ორთაქალაქში „გუბერსის“ ცი-
ლის წინაშე მოდენა ალიგარეთ-
ბა მთელ თაზისი 16-მეტრიანი
ხეობებით და რომორც ძველნი
წინსვლისა და კეთილდღეობის
უტყუარი დესტური, გულს გაუ-
ნეთავს პატიმართან მოსაკი-
ნებით მისულ შირის უფალო.

ალბომდე, რომ ამ — საბურთა-
ლოსა და ვერის შესახებ, ძა-
რი ნამატნავად უბარავს, წყალი
გილავში იყინება და ნაციონა-
ლური შადრევნის მოქმედება
დროდადრო ფერხდება, თანაც
ყოფილ საპროკორობა, რომ
წყალმა ქვევით, მოედინებდა
სატრანსპორტო მაგისტრალზე
შეიძლება ჩააღწიოს...

ქალაქებზე უნდა იზადება აბ-
ჯარი კითხვები:
თუ იყინება, თუ შეიძლება ჩა-
აღწიოს, ეს არ უნდა სტოღონ-
დათ და გაითვალისწინებინათ
დედაქალაქის შადრევანთან-
ულ თიერიჯარ მამებს?

რა თანხებით ანაზღაურდება
ეს გადაბარება?

ან ვიცით კი, რა დაჯდა მისი
სარიოგული შეკეთება, როცა
გაშვებინ უნდა გააჩინოს, სწო-
რად „გაღვივის“ მიუზიტი?

ან, ორთაქალაქში რომ ბინი-
ნოს (იმ რა, ნაქალაქად უბარავს? ა,
ან სულაც გვირავის გათხრაში
ჩართონ პატიმრება, მაშინ რა
ვქნათ, ძრულებით გაღვივებ-
ნით, თუ აქლიანი ღოზა შემოვავ-
ლოთ?

მაგრამ ეს საბურთალო-ორ-
თაქალის რომი მი უოლიტიკუ-
რი ნაბიჯი უფრო გმონია: ათ-
სი ჯურის ჩასაფრებულ საბე-
რთაქალაქში დაგვირგვინებულს და
მაკონტროლებულს თვალაზზე
აწარავთ სრულად ევროპის
ჩემიონ შადრევანს — პატიმრ-
ებისთვის არაფერი გვინანება,
ყველაფერი საუბრითსო პატიმ-
რებს!

მოკლედ, მომთაბარეობს ერი,
მომთაბარეობენ ბრინჯაოს
შადრეები და ძველნი უპირველ-
ესი შადრევანები...

ახლა ვინი ჯერია?
სანდრო ალექსიძე

⊙ მსგავსი: შაბათიდან შაბათამდე

ყველაზე მეტად მაინც რამ გაგაკვირვებთ ამ ერთ კვირაში?..

**საჯარო დიალოგი. ანუ თქვენ
დაგაქვლილი წიკითხვით, რასაც
მი ყოველდღე ვისმენდი და
დიხტოფონზე ვინერდი**

ნამდვილად ვერ ვიფიქრებდი, თუ ამდგა-
ვარად გავარებარებულ ავტოსტოპში ამდ-
ენი მცხუნვარე ბასაკვირი ამავე მოსდებო-
და. სიტყვისგან თუ სიღუბსჭირისგან გათხ-
ბულ ხალხს თითქმისდა ლაპარაკის თავი
აღარ უნდა ჰქონოდა, მაგრამ, ეტყობა, ამ-
ჯერად სწორედ ისეთი დრო გვიდგას, რო-
ცა მუნჯებიც კი ალაპარაკდებიან ხოლმე.
მით უმეტეს, საჯარო დიალოგის ის ნაწილი,
რომელსაც ინტელიგენცია წარმოადგენს.
ჩემს უკვე ძველ დიხტოფონზე ჩაწერილ
მრავალი ადამიანის ნაუბარს არც არა-
ფერს მივუმატებ და არც არაფერს მოვსა-
ვებ. მართალი გითხრობთ, გული მტკიან,
გვერი რამ ისეთი გავიწინებ. გული კი იმი-
ტომ მტკიან, რომ ვიფიქრებ, განა უნ-
და მიხაროდეს, რომ ხალხს პრინციპულად
არ მოსწონს თავისი ნაწინანატირად არჩე-
ული ხელისუფლება, რომლისგანაც, რასაც
პირველი, საბარათებო საგონებელ ძე-
ვას არ ელოდა, მაგრამ იმას კი ალბათ იფიქ-
რებდა, რომ ცოცხლად მოუწევდა ჯოჯო-
ხეთში ცხოვრება?.. უბედურ კაცს მვა ალ-
მართში მოეწევო, დიხტოფონზე ახლა ჩვენს
თავს, რომელ თავზეც, რა დასაბამლია და,
წინსვლილის მვა გვიტრიალებს, საშველი კი
არა და არა ჩანს...
არადა განა მართლაც საშინელია არ

არის, როცა შენს სახელმწიფოს შენს სა-
მოგლოდ ვერ ალიქვანა.
„დავითიანში“ ერთ ადგილას ნათქვამია,
სიტყვებ კლიერო... თხრობილო გადლით,
სმენილო დაბლით. ჩვენი შემთხვევაში ვი-
რითი უნდა ითქვას, სიტყვებ კლიერო...
თხრობილო დაბლით, სმენილო გადლით,
რის დიდი იმედიც არა მამს, მაგრამ ქა-
ლიან მიდდა, რომ ხალხის „თხრობილი“ გო-
ლოდ და გოლოდ ისმენოს ხელისუფლებამ,
რადგან ხალხის გულისთქმის მიმართ გან-
ება დაყრუება არასოდეს არ ყოფილა თუნ-
დაც ვიღაცაზემაც ძველი ხელისუფლები-
სათვის რისამე კარგის მომტანი...
აი ისიც — თხრობილი დაბლით...

— სახეობელთა უბრია, ძამო,
რომ დღეს საბარათებო ტყვი-
ებანდატყორცნი ტყვილებსა და
არაპნონიერების ცუდაი ტრია-
ლებს.

— გმონი, უფრო ტორადო.
— ეგორივი ერთი უბედურებაა.
— ჩვენი საჯარო დიალოგ უკვე
თვალსაზრისი ხდება, რომ ამ-
ჯერადელი ხელისუფლება ვითომ
პნონიერების სახელით თუ გუ-
ლისთვის პორტო კალმობრებას
ენება და თანაც ყოველ
თავის არასაბარათებო-
რივ, ხშირად ანტიხალ-
ხურ ნაბიჯებს ძველნი სა-
კეთილდღეობად გადად-
გებულად ხსალებს.

— ბრმა-ყრუობის
დრო წავიდა, ჩემო გა-
ბრალეებს ძარბიველ
ხალხს, რომ წესრიგსა
და კანონს პატივს არა
სცემდეს, წერც იმას,
თითქმის წესრიგსა და
კანონს კალაფობისა და
არაბარათებო მო-
მედონისგან ვერ არჩე-
ვს.

— ყველა ყველაფერს
ხედავს კიდეც და არჩევს
კიდეც, გენაცვალე. თა-
ნაც კალინან კარგადაც
ხედავს და ხალხს კარ-
გადაც არჩევს.

— მაგრამ, საბედურად, ახლაც
მხოლოდ ურის გადაბრუნების
შედეგად გამოჩნდა გზა... თითოე-
ული ჩვენგანი არჩევანში მოტყუ-
და. თითოეული ჩვენგანი კი არ-
თად ხალხია. და უკვე დღესვე
ნათქვამია, რომ არჩევანში თითონ
ხალხი მოტყუდა.

— ამიტომაც საძმის გამოსწო-
რებაც მხოლოდ და მხოლოდ
ხალხმა უნდა იქნოს.

— რა ვიცი, ანგელოზებზე კი
მოქმედებთ თაზი, რაღა სიკეთის
აღარ გვირდებოდნენ.

ჩვენი წუთისოფლის

მსგავსი: შავთიდან შავთაგამდე

(მეორე გვერდიდან)

— დღესაც სხვა არაფერი ხდება, შენი შიშები, თუ არა ისევე და ისევე ძალადობის გზით ძალადუფლებასთან ბრძოლა, თუმცა უფრო მეტი ანტიკომუნისტური შინაომი გახდა საჭირო. ხალხმრევრევილი უფლებების ნიღბით შეივსება.

— შიშები, როგორ გამოიყურება ეს ნიღბები? უფრო სწორად ძალადუფლებას განაწილებს კონკრეტული უფლებების ნიღბით შეივსება.

— შიშები, როგორ გამოიყურება ეს ნიღბები? უფრო სწორად ძალადუფლებას განაწილებს კონკრეტული უფლებების ნიღბით შეივსება.

— შიშები, როგორ გამოიყურება ეს ნიღბები? უფრო სწორად ძალადუფლებას განაწილებს კონკრეტული უფლებების ნიღბით შეივსება.

— ეჭვი, უფრო უფლებები მიანიჭებს, ანა, ეს ჩვენი საბავარო სახმეთა მიწის მფლობელი ანაღინა ჩვენი უფლებების არა ხარკავს!

— არავინაა მიწის მფლობელი, ბავარი მიწის მფლობელი, ანა, ეს ჩვენი საბავარო სახმეთა მიწის მფლობელი ანაღინა ჩვენი უფლებების არა ხარკავს!

— არავინაა მიწის მფლობელი, ბავარი მიწის მფლობელი, ანა, ეს ჩვენი საბავარო სახმეთა მიწის მფლობელი ანაღინა ჩვენი უფლებების არა ხარკავს!

● ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

ყველაზე მეტად მაინც რამ გაგაკვირვებთ ამ ერთ კვირაში?..

საჯარო დიალოგი, ანუ თქვენ დაგაქვითი წიკითხვით, რასაც მე ყოველდღე ვისმენდი და დიქტოფონზე ვიწერდი

ძველი, ბრძენი და მოუხილველი ხელმწიფე სხვა არა არის რა, თუ არა ცოცხალი რამ კანონი. ასე რომ ის იმის გულისთვის ნუქი იღვანება, რაც შეიძლება ბევრი კანონი შემოვიღოთ, თუ შემოვღებთ, სახელმწიფოსთვის ყოველის უფროსი საუკეთესო და სასიკეთო უნდა შემოვიღოთ. ძველი, ანუ მოწყალები, გინა კეთილი ხელმწიფისა და პატიოსანი მოხელეთაგან კარგად მოწყობილ სახელმწიფოს სულ რამდენიმე კანონიც უყვანის. სხვაგვარად, რაბრთიცი არ უნდა შემოვიღოთ, მაინც საკმარისი არ იქნება, არცრა ფარსავი მოაქვს, ოღონდ უმეტესი მკურნალი სნეულსა წამალს წამალზედ ასევე.

ერაზმ როტერდამელი 1509 წ.

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

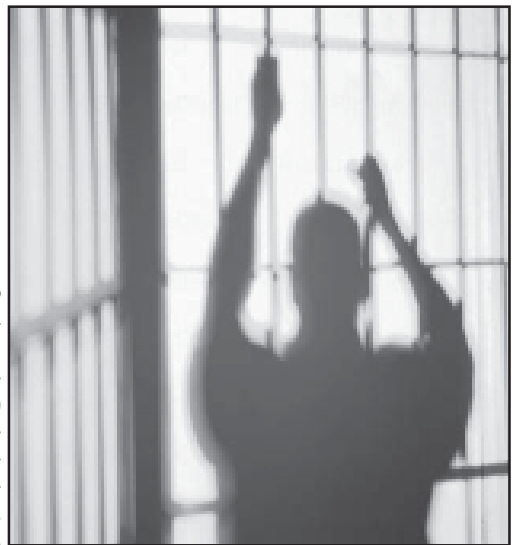
— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

— ეს ერთი და ორი კაცის აზრი არ არის, ასე ფიქრობს დღეს ჩვენი ხალხის დიდი უმრავლესობა, რომელიც მაზა-მაზა და პირველი მოსალოცის და პირველი ჩაღმავალი დატოვებს

P. S. ჩემი ახალგაზრდა კოლეგა, უთუოდ გონებასხარტმა ჟურნალისტმა ჯაბა სუბუბა გუშინ ჩემთან საუბარში „სასვალ-დასავალის“ ვინაი გეგინებულ ინტერვიუს დასტურ მოსწრაფულად უწოდებ „დეგაგეგეგე“.

ბ. ბ.

● ეძიება გაცი მოიგარება, ფსევდონიმი კვილევის დაქრო-
ბა დაიწყო, რა თქმა უნდა, უნარყოფილ ამ „გაქურდალ-
ბის“ დროს მანოვი მარტოვანი მიახლოება, გადაჭარბებუ-
ლი ზრდილობით მიახლოება, — წინა წინადადება დასაბამი-
ბელი სომ არაფერი გაქვით?

1990-იანი წლების რეპრესიების „შავი იუბილე“ (70 წლისთავი)

დღემთა იცის, ოდესელი
ეკრავი ალექსანდრე ხაზა-
ნი რომელი მოხვდა საბარ-
თველოში, მაგრამ 1928 წელს
უკვე IV განყოფილების
ანტიპარტიული კონტრა-
ვულუციური ფორმირება-
ვის წინააღმდეგ მებრძოლ
პირველ ქვედანაწილებას
ხელმძღვანელობდა. ამ პერი-
ოდში მისი უშუალო მონაწი-
ლეობით დააპატიმრეს სა-
ბართველო „ტროცკისტუ-
ლი ორგანიზაციის“ 1400 წევ-
რი, ბანადაღებულ მრავალი
ტროცკისტული ჯგუფი.

თხვის ცოდნით შემოიჭარბე-
ბოდა, მაგრამ მონაწილე
ტაქსის ხელი არ შეუშლია უმა-
ღლესი კატაგორიის სპეციალი-
სტის სახელის მოხვედრაში. პარა-
მონოვმა, ჯერ კიდევ გამოქი-
ვებულ-სტაჟირად ყოფნისას გა-
მოიჩინა თავი სისასტიკით, რა-
მაც მას შემდეგ ხელი შეუწყო
სსრკ წინაგანსაძვრის საინს-
ტროს განსაკუთრებულ საქმე-
თა საბაზოქივო ნაწილის უფ-
როსის მოადგილე გამგდარიყო.
ის ყოველთვის სარგებლობდა
გარეგან განსჯის საშუალებით მხარ-
დაჭერით. ფანატიკური ერთგუ-
ლებით აკოვრებდა განათ-
ლებას და უნარის ნაკლებობას.

„ულო ადამიანებს სცემდნენ რა-
ზინის ჯოხებით, მავთულწე-
ლებით, ზუზუბებით, ჩაქვით ძუ-
ლებით უშეწყვედნენ ფეხის და
ხელის თითებს, მარჯვენს უჭირ-
დნენ სახესო ორგანოებს და
დაჭრდნენ, არ აქლავდნენ ძილის
საშუალებას, წყალს, აზივში-
ლებდნენ.“

როგორც 1955 წელს მიცემულ
წინადადებაში უნდაგან
წინის ყოფილი უშუაგები წე-
რენ, კრიმინალი, სპეციალ, ხაზანი
და პარამონოვი სპეციალურად
მიღიოდნენ კომუნისტურად
დასახვრებად გახვედნის „თ-
ვინათ“ პატიმრებს კიდევ ერ-
თხელ სცემდნენ, ასე ვთქვათ,
„გამოსაგვივლოვებლად“. ხან-
დახან კი ამ მიზნით უშუალოდ
დახვრების ადგილებზე მიჰყე-
ვოდნენ. მათი „გართობა“ მხო-
ლოდ ხელმძღვანელობის ჩაბ-
რის განხორციელებულ
რომანში „გორა გო-
რბალი“ წერს: „თი-
ლისის შინაგან ცი-
ხეში ეძიება შარი
მომლო, კვილი გტკი-
ვამ. ჩამიყვანეს. და-
მსვეს, ძათძათა წი-
ნსაფრით შეგომეს
და გამომიქივებელიც
შემომრქანდა — არტაშეს მი-
ხაილოვიჩი თუ გრიგორიჩი მა-
რტაროვი! ეძიება გაცი მო-
იგარება, ფსევდონიმი კვილე-
ვის დაქრობა და დანიწყო, რა
თქმა უნდა, უნარყოფილ ამ
„გაქურდალბის“ დროს მანო-
ვი მარტოვანი მიახლოება, გა-
დაჭარბებულ ზრდილობით
მიახლოება, — წინა წინადა-
დება დასაბამი ბელი სომ
არაფერი გაქვით?“

გასაც უშაღლესი განათლე-
ბა ჰქონდა, არც მისთვის შე-
უშლია ხელი იმას, რომ გი-
კანის ხანის უნივერსიტე-
ტის პროფესორი იყო (როცა
სურდა, კოლიტსამბართვე-
ლო გვირ რამეზე ხუტავდა
თხვლს. ხაზა-
ნმა მონაწი-
ხელი მიხეილ
ოქუზავას წე-
ნებაზე, რომ
ის საფრანგე-
თის ფასიანი
ჯაშუში იყო
და თან კვივის
მრავლობა-
ში მავნებლუ-
ბას ეწეოდა —
დაბალი ხარი-
სის კონსე-
რვას უშვებდა, რათა ამით
მოხსლოდნენ უპაყოფილე-
ბა გამოეწია.

კაცის მონაწილეობის შესახებ,
მათ შორის სპ. კვ (გმ ცკ-ის ყო-
ფილი მდივნი ლევან ლოლოვა-
რიძისა და სპ. კვ (გმ აშირკაძე-
სის სახარაო კოვიტაძის ყო-
ფილი მდივნი მამია ორახე-
ლაშვილისა. ამიტომაც იყო,
რომ, როდესაც საბართველო
წინაგანსაძვრის საბაზოქი
გოგლიძე 1938 წელს ლენინგრა-
დის კოლიტსამბართველო
უფროსად გადაიყვანეს, ისიც თა-
ვისთან წაიყვანა. პარამონოვი
1955 წელს სიკვდილს დაუძვრა,
სასამარტოლო მხოლოდ 25 წე-
ლი მიუსაჯა“.

ვის შემდეგ შეწყდა.
სპეციალ და ხაზანი, ინტელექ-
ტულებად ითვლებოდნენ — მათ
ანდობდნენ დაკითხვების ე. წ.
განგაზოგადებელი ოქმების
თხვას. ისინი საგანგებოდ შე-
რეული ხერხებით აიძულებდნენ
პატიმრებს ხელი მოეწერათ
ფალსიფიცირებულ წინადადება-
ს, წამდა უშუა მობარტავდნენ წა-
ვივას. ამას გარდა, ხაზანს, რო-
გორც მოხუცი მოხუცი თანაშემწეს,
მინდობილი ჰქონდა „ფორმუ-
ლარ-დამუშავების“ წარმოება
შინაგანსაძვრის თანაგროვლებზე.
ის ოთხეული (პარამონოვის გა-
მოქვებით) გარე-
მოხუცი-გოგლი-
ძის დახვრების შე-
დეგ მიხუტეს თა-
ვინათ შეეფას რა-
ფავა-რუსაქი-ფე-
რთეულთან ერთად.

თავის განხორციელებულ
რომანში „გორა გო-
რბალი“ წერს: „თი-
ლისის შინაგან ცი-
ხეში ეძიება შარი
მომლო, კვილი გტკი-
ვამ. ჩამიყვანეს. და-
მსვეს, ძათძათა წი-
ნსაფრით შეგომეს
და გამომიქივებელიც
შემომრქანდა — არტაშეს მი-
ხაილოვიჩი თუ გრიგორიჩი მა-
რტაროვი! ეძიება გაცი მო-
იგარება, ფსევდონიმი კვილე-
ვის დაქრობა და დანიწყო, რა
თქმა უნდა, უნარყოფილ ამ
„გაქურდალბის“ დროს მანო-
ვი მარტოვანი მიახლოება, გა-
დაჭარბებულ ზრდილობით
მიახლოება, — წინა წინადა-
დება დასაბამი ბელი სომ
არაფერი გაქვით?“

საზანს წევრად ჰქონდა სხვა
გამომიქივების კანონებში
შესვლა და მათთვის შინე-
შენის მიცემა პატიმრის მი-
მართობილი მოხერხების გა-
მო, მოითხოვდა, ისინი ფეხზე
მდგომი დაეკითხათ. მოგუ-
ლოვის, სპეციალ, კრიმინა-
ლ და ხაზანის შესახებ თვით
შინაგანსაძვრის მოხუციანი ში-
შით აგვობდნენ, მათ ნების-
მიერი უდანაშაულო ადამი-
ანის დახვრება შეუძლიათო.
ეს მართლაც ასე იყო.

საზანის საფრანგე-
დენად თვალში საცე-
მი გახდა, რომ კოლე-
გების ალფორტობაც კი
გამოიწვია — 1938
წელს მისი საქმე შინე-
განსაძვრის სახელსო
კომისარიატის განსა-
კუთრებულ ინსპექცი-
ას გადასცეს განსახი-
ლველად. გადგო მო-
გულოვის დახვრე-
ბით ციხეს თავი და-
დენა, მაგრამ ორგა-
ნოვში განიხილეს არ ალა-
დგინეს. საგანგებოდ...
სპ. კვ (გმ ცენტრალური
კომიტეტის განგებუ-
ლებანი მიივლინეს.
თუმც, იმასაც აგვობან,
ხაზანი ომის დროს
ნაგვიწინაგანის ფე-
რით დაიბარებოდაო.
1955 წელს ისიც დახვ-
რიტეს.

სინასტიკითა და
გულმტკივრით მათ
მხარს უშვებენ-
დნენ გამომიქი-
ვები არმენ ოვი-
ანი, ნიკოლოზ
გუტოვი, კვივი
გურბენ და ივანე
ანივაზოვიანი, ნი-
კოლოზ კოვალ-
ჩუკი (კოვალჩუკს
მიჰყავდა 1937
წლის ზაფხულში
დაპატიმრებულ
სპ. ალკკ ცკ-ის ყო-
ფილი მდივნი ას-
ლანგოვის საქმე,
ის პატიმარს საწინ-
დობილი ჰქონდა
სსრკ-ის საფრ-
ანგელოზის მო-
ადგილე — 1944 წ.;
ჩემი წარდგი-
ნება გინარა-განი-
როს წოდებ-
აზე და პირადი სა-
ხეს უნისგე-
ბლო დავალები
ძარტველ კო-
ნტრავოლუციონე-
რებთან გრ-
მოლაში 20 წელს
მანქილზე.

IV განყოფილების უფროსის
გოგლიძე (გალოგოქ მოგულოვის
მოადგილე, უფროსი ლეიტენან-
ტი სერგო სიმონის ქი დავ-
ნიანიძე მამინ 33 წლის კაცი
იყო. პირადად მონაწილეობდა
პატიმრების წამებაში, რათა „ა-
ღიარება“ გამოეზღვი. გარე-
სთან დაახლოებული ჩემისტი
სწრაფად მიხვდა სასახე-
გარეკივებ შეგონაშულია მისი
სამალოვანი წერილი ლავრე-
ნტისადმი, რომელიც ავსანტი
რავანს (იმ დროს საბართვე-
ლოს სახელმწიფო უშიგროვის
შეფხმ დასმედა არის: რავანს
იმიტომ არის ჩემს მიმართ ცუ-
დად განწყობილი, რომ იცის „ვი-
რადად თქვენი ყურადღება ჩემს
მიმართ, რომელიც გამოიხატე-
ბა ჩემს თანაგროვრებს წინე-
ლაში: საბართველოს შინაგან-
ის საიდუმლო-კოლიტიკური
განყოფილების უფროსის მო-
ადგილე — 1937 წ.; საბართველოს
შინაგანსაძვრის კონტრავოვირის
განყოფილების უფროსი — 1938
წ.; ამიერკავკასიის რკინიგზის
სახელმწიფო უშიგროვის ტრა-
ნსპორტის განყოფილების უფ-
როსი — 1939 წ.; საბართველოს
სახელოვანი კომისრის მო-
ადგილე — 1944 წ.; ჩემი წარდგი-
ნება გინარა-განი-
როს წოდებ-
აზე და პირადი სა-
ხეს უნისგე-
ბლო დავალები
ძარტველ კო-
ნტრავოლუციონე-
რებთან გრ-
მოლაში 20 წელს
მანქილზე.

და უნდოვლობითა
და არადადამიანურო-
ბით ყველას შიშის
ზარს სცემდა ოპარ-
ფიშევილი გიორგი
პარამონოვი, 1907
წელს გაქოვი დაგადებულ
რუსი. თუმცა, არც პარტიის
წევრი იყო, მთელი მისი გა-
ნათლება მხოლოდ წერა-კი-
გაგრქელება. დასაწყისი
ის. „სრ“ № 164.

აღვად, ქველი ადამიანის გო-
ნებაში მოიფიქროს წამების უფ-
როსსტიკი ფორმები და მითი-
დები, რასაც ეს ოთხეული მიმ-
ართავდა დაკითხვისას. უდანაშ-
ვილოდ დაიბეჭდა, იაკოვ ვი-
ნერი, დავით თვალტრალიძე,
ვლადიმერ მამიძე, გიორგი
ლაზარინი, იაკოვ ალტაევ-დუ-
გოკოვი, სერგო დავლიანი...
გრიქელია ეს სი.

ამ გარემოებაში, აგრეთვე გა-
სთან საერთო კვაბიჭური ენის
უქონელობაში, რავანს იმ აზრ-
მდე მიიყვანა, რომ „ამ მისთვის
საშიში კაცი ვარ“.

აღვად ადამიანობილი
(გაგრქელება იმნება)

აღვად ადამიანობილი
(გაგრქელება იმნება)

აღვად ადამიანობილი
(გაგრქელება იმნება)

აღვად ადამიანობილი
(გაგრქელება იმნება)

აღვად ადამიანობილი
(გაგრქელება იმნება)

სსრფს

თეიმურაზ ჭანიშვილი

ბარდნიცვალი საპარტიო მდივანი, მდივანი, მდივანი და მდივანი...
1924 წელს ქ. თბილისში მოსახლეს ოჯახში დაიბადა. 1941 წელს დაამთავრა თბილისის მე-18 საშ. სკოლა.

1941-44 წლებში იგი სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო საავიაციო ინსტიტუტში, საბჭოთაო ფაქულტეტზე. 1945 წელს თ. ჭანიშვილი დაინიშნა მუშაობაზე თბილისის ვაჟთა შრომის ნიშნის მფლობელად, სადაც მან თითქმის 60 წელი იმუშავა და განვლო გზა ექიმ-გამტარებელი მუშაობიდან ინსტიტუტის დირექტორამდე.

1954 წ. მან დაიწვა საკანდიდატო, ხოლო 1970 წელს სადოქტორო დისერტაცია, რომელიც მიეძღვნა პატარა ბავშვების გონიერების ფუნდამენტურ ასპექტებს. ნაშრომმა ჰქონდა აღიარება როგორც ყოველი საბჭოთა კავშირში, ისე მის ფარგლებს გარეთ.

წიგნი 1952-55 და შემდეგ 1958-60 წლებში თ. ჭანიშვილი ხელმძღვანელობდა პატარა ბავშვების კვლევის განყოფილებას, ხოლო 1955-1958 წლებში იგი იყო თბილისის ვაჟთა შრომის ნიშნის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე წარმოების დარგში, 1960-97 წლებში დირექტორის მოადგილე სამედიცინო დარგში.

1997 წლიდან - 2006 წლამდე აკადემიკოსი თეიმურაზ ჭანიშვილი ხელმძღვანელობდა საპარტიო მდივანის მდივანის აკადემიის აკადემიის ა. ელიაშვილის სახ. პატარა ბავშვების, მიკრობიოლოგიისა და ვირუსოლოგიის ინსტიტუტს. იგი უკანასკნელ დღემდე ეწეოდა სამედიცინო მოღვაწეობას, როგორც ინსტიტუტის სამედიცინო კონსულტანტი.

აკადემიკოსი თეიმურაზ ჭანიშვილი ნაყოფიერ პედაგოგიურ მოღვაწეობასაც ეწეოდა. 1948-50 წლებში იგი იმუშავებდა თბილისის სახელმწიფო საავიაციო ინსტიტუტის მიკრობიოლოგიის კათედრაზე ასისტენტად. 1970 წელს მან დააფუძნა ივ. ჯავახიშვილის სახ. თსუ მიკრობიოლოგიისა და ვირუსოლოგიის კათედრა, რომელსაც 1975 წლამდე ხელმძღვანელობდა. 1975-2003 წლებში იგი

თსუ მიკრობიოლოგიისა და ვირუსოლოგიის კათედრის პროფესორი და დიდი წვლილი შეიტანა სტუდენტების სპეციალისტებად ჩამოყალიბებაში მიკრობიოლოგიის დარგში.

1979 წელს იგი იყო არჩეული საპარტიო მდივანი აკადემიის მდივან-კორექტორად და აქტიურად მონაწილეობდა გიგანტური განყოფილების საქმიანობაში.

1993 წელს პატარა ბავშვების დარგში სამედიცინო მდივანის ნაშრომის დასრულებით აკადემიკოს თეიმურაზ ჭანიშვილის სამედიცინო ინტერესი მხოლოდ პატარა ბავშვების კვლევის ფუნდამენტური ასპექტებით არ შემოიფარგლებოდა, იგი წარმატებით ასრულებდა მათი პრაქტიკულ გამოყენებასაც ყოველი საბჭოთა კავშირისა და მის ფარგლებს გარეთაც. აკადემიკოს ჭანიშვილს გამოემყვებოდა უფრო 300-მდე პუბლიკაცია.

თ. ჭანიშვილი იყო საპარტიო მდივანი აკადემიის „მოაზრ.“, „მაცნე“ და საკავშირო შურნაღ „მიკრობიოლოგია, ვირუსოლოგია და ეპიდემიოლოგია“ სარედაქციო საბჭოს წევრი. წლების განმავლობაში, სიტყვების უკანასკნელ დღემდე აკად. თ. ჭანიშვილი ხელმძღვანელობდა საპარტიო მდივანის განყოფილებას და სელექციონერსა საზოგადოებას.

აკადემიკოს თეიმურაზ ჭანიშვილის, საპარტიო მდივანის რედაქციის დირექტორის ორდენის კავალერის, მრავალი უცხოური პრემიის ლაურეატის, სამშობლოში უნებარედ შეყვარებული ადამიანის ხსენება საგულგნოდ დარჩება მისი მოსწავლეების, კოლეგებისა და მემორების მხსინძრებაში.

საპარტიო მდივანის მდივანის მდივანი აკადემიის; ბ. ელიაშვილის სახ. პატარა ბავშვების, მიკრობიოლოგიისა და ვირუსოლოგიის ინსტიტუტი.

ტინათინ ნიშვილი

ოქოლოგიის ნაციონალური ცენტრის გინეკოლოგიური კლინიკის დირექტორი, რომელიც მუშაობს თსუ-ს სამედიცინო ინსტიტუტში, სადაც მან დაიწყო მუშაობა 2001 წლამდე მუშაობდა ოქოლოგიური განხორციელების დირექტორად.

ტინათინ ნიშვილი დაიბადა 1924 წელს ქ. თბილისში მოსახლეს ოჯახში. 1947 წ. წარმატებით დაამთავრა ქ. თბილისის სახელმწიფო საავიაციო ინსტიტუტის საბჭოთაო ფაქულტეტი და მას შემდეგ 2001 წლამდე მუშაობდა ოქოლოგიური განხორციელების დირექტორად. იგი იყო შესანიშნავი ექიმი, კვალიფიციური

მუშაკი, მას უდიდეს პატივს სცემდნენ მისი კოლეგები და თანამშრომლები, პაციენტები სარგებლობდნენ დიდი სიყვარულით, რადგან იყო დაუხარბელი, ყურადღებიანი მკურნალი და თავმდაბალი ადამიანი. ძალბატონი ტინათინი აქტიურად მონაწილეობდა ოქოლოგიის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, ახალგაზრდებს ხალხით უზიარებდა თავის გამოცდილებას. იგი იყო შესანიშნავი მეუღლე, დედა, ბავაი.

ოქოლოგიის გინეკოლოგიური განყოფილების თანამშრომლები სამიძიარს უცხადებენ განსვენებას თსუ-ს სამედიცინო ინსტიტუტში. დარგის წინაშე მუშაობს მისი სული.

პროფ. ა. ლვამიჩაშვილის სახელობის ოქოლოგიის ნაციონალური ცენტრის გინეკოლოგიური კლინიკის თანამშრომლები.

ანდრო გაჭარაშვილი

კიდევ ერთი დიდადი პიროვნება, ჩვენი თაობის სასახლო ადამიანი დააკლდა ჩვენს ქვეყანას. იგი გამოირჩეოდა დიდგუნეობით, კეთილშობილებით, ზნეობით, პროფესიონალიზმით და ორგანიზატორული ნიჭით.

ანდრო სიმონის ძე გაჭარაშვილი დაიბადა 1927 წელს საჩხერის რაიონის სოფელ კოკოტაში, ერთ-ერთ პართულ ტრადიციულ ოჯახში. ძალბატონი იგი. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაქულტეტის წარმატებით დაამთავრებდა შემდეგ მუშაობდა თბილისის მუშაკლერის სოფელში 1957 წლამდე №1 საშუალო სკოლის სასწავლო ნაწილის გამგედ, შემდეგ 14 წლის განმავლობაში №2 საშუალო სკოლის დირექტორად, ხოლო 1972 წლიდან პენსიაში გასვლამდე კვლავ №1 საშუალო სკოლას ხელმძღვანელობდა.

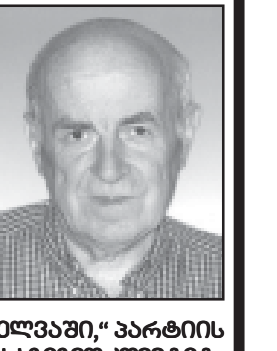
მთელი თავისი შედეგები უფრო ცხოვრების მანქილზე ის გასაოცარი თანაგრძობით ემსახურებოდა ჩვენი ქვეყნის მოსახლეს თსუ-ს სწავლა-აღზრდის საქმეს; იყო გულისხმიანი მეუღლე, მოსიყვარული მამა და სამშობლოს გაუზარდა სასახლო შვილები.

ანდრო გაჭარაშვილი, როგორც მამაკაცი გამოიწვევდა ნათელი ხსენება საგულგნოდ დარჩება ყველას გულში, ვინც მას იცნობდა.

მემორების ჯგუფი

გამოსათხოვარი

ლევან თურმანიძე

ლევან თურმანიძე ბარდნიცვალი, უცხად, პირადად დიდი მწიფე ჩინილი, ჩვენი კვირფასი ლევანი, ყველასთვის საყვარელი და დაუზარალებელი, ავსა და კარგად მემორების გარდა მხოლოდ, მისი შიშისა და ღვინის გაგზავრებალი, ენაზეა კაცი, გულთბილი და გაგზავრებული ადამიანი.

ყველგან, სადაც კი უმუშავებდა, სამედიცინო-საწარმოო გაერთიანება „ელვანი“, პარტიის ცენტრალურ კომიტეტში, სახელმწიფო საგანგებო კომიტეტსა თუ ეკონომიკის სამინისტროში, - ნიჭიერი ენერგეტიკოსად, მრავალმხრივ განათლებულ, პრინციპულ და გალალკვალური ფიციურ ინტენსივად, სამართლიან და დიდგულთბილ პიროვნებად იცნობდნენ.

ლევან თურმანიძე ბარდნიცვალი, უმთავრესი მეუღლე, ორი ძალიან შვილის საყვარელი მამა, სამი შვილიშვილის ბავა. მათ შორის ორი - საზრუნავების მოქალაქისა, ერთი - სოფლის მეურნეობის სტუდენტისა. ბარდნიცვალია მამა ცოტა ხნით ადრე ლევანი ტრადიციონალურ ყველაზე მონიხეულ და მონიხეულად, სოფლის მეურნეობის კურორტსა და - ამ დღემდე ეწეოდა მუშაობას. ყველაზე უმცროსი ლევანი - ბავაუს სხენიან, რომელსაც ყველაზე მეტ დროს ატარებდა, მემორებდნენ, ერთგულად, ერთგულად სანიღობლობას უნახავდნენ როგორც მამაკაცები...

ლევან თურმანიძე ბარდნიცვალი, დატოვა ჩვენი ცოდვილი წუთისწილი, დატოვა მრავალი მოყვარე და ნათესავი, ახლოგული და შორეული, სკოლის, სტუდენტებისა და სასახლურის ნაცნობ-მემორები, დატოვა ჩვენ ყველა და, რაც ასევე გულსატკეპნი, ვაკის პარკის მოქალაქეთა „სამო.“

ლევან თურმანიძე ბარდნიცვალი, წავიდა მოულოდნელად, როგორც მას უყვარდა სიკეთის კეთილად, წავიდა სხვი-სი თსუ-ს შიშის უნახლად და ერთ დღეს გაუგებარად მი-სული... საბადისწაროდ, წავიდა გულს ბავა, ისევე როგორც მისი დედამამის შვილები...

არ დაგვავიწყდებოდა, ჩვენო ლევან, სანამ ვცოცხლოვით, მერა კი... მერა „ჩვენც წავალთ და სხვა დარჩება“... მსუბუქი იყო შენთვის მემორული მიწა, დიდგულთბილი კაცო და ადამიანო!

მეგობართა სახელით: ბავა მამა შვილი, ლია ლომიძე, ამირან ბაგი-სონია, ვილან მარდალელი შვილი, შალვა ჯანაღია, გრიგოლ გოქუჩაშვილი, იური მიქაბერიძე, გურამ დოლოვიძე, გიორგი ზიზიჩიანი, ოთარ კაკაბერიძე, დემურ ჩოხანიძე, პაატა ლასურაშვილი.

საპარტიო მდივანი აკადემიის მდივანი ღრამ მწუხარებით იუწყება, რომ ბარდნიცვალი საპარტიო მდივანი აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი

თეიმურაზ ჭანიშვილი და სამიძიარს უცხადებენ განსვენებას თსუ-ს სამედიცინო ინსტიტუტში.

პროფ. ა. ლვამიჩაშვილის სახელობის ოქოლოგიის ნაციონალური ცენტრის გინეკოლოგიური კლინიკის დირექტორი, რომელიც მუშაობს თსუ-ს სამედიცინო ინსტიტუტში

ტინათინ ნიშვილი და სამიძიარს უცხადებენ ბარდნიცვლის ოჯახს.

მეუღლე ლევან სონია, შვილები თამარი, ნინო, შვილიშვილები ნანა, ბლანა, ლევანი, კმა ნადიმი, სიკეთე რევაზ გოჭორიშვილი, დავით კუპატაძე, მანსლავი გიორგი გოჭორიშვილი, თამაზ კუპატაძე, რაფაელ შურია, ხუტი, ნაზი, ცოლისდები აზა, სონიკო, ნაზი, დინაშვილი, მინაშვილი ოჯახებით იუწყებიან, რომ ბარდნიცვალი

ლევან დავითის ძე თურმანიძე პანაშვილი 24, 25 VIII სტ. დაკრძალვა 26 VIII, 15 სტ. მის. ი. ნიკოლაძის 5 ა მე-2 სად. მე-9 სართ.

რაფიელ ჩიქოვანი, აკაკი ჩიქოვანი, გოდერძი ჯანელიძე, თანგო მხიტიანი, ბლანა გოდერძიშვილი ოჯახებით ღრამ მწუხარებით იუწყებიან უახლოესი მემორებისა და კოლეგების, დიდგულიანი მამულიშვილის, უსახლარესი პიროვნების

ლევან თურმანიძის ბარდნიცვალია და თანაგრძობას უცხადებენ განსვენებას თსუ-ს სამედიცინო ინსტიტუტში.

რაფიელ ჩიქოვანი, და აკაკი მამაგული ოჯახით ღრამ მწუხარებას გამოემყვებნენ უახლოესი პიროვნებისა და მემორების, კეთილშობილი და უპატიოსნის ადამიანის ლევან თურმანიძის ბარდნიცვალის ბავა და თანაგრძობენ განსვენებას თსუ-ს სამედიცინო ინსტიტუტში.

